

Sjezd Strany zelených

psáno pro BL v únoru 2007, nezveřejněno

Měl bych se zadostiučiněním číst o výsledcích právě skončeného sjezdu Strany zelených. To proto, že jsem na jaře 2006 z jediné strany mého života dobrovolně vystoupil. Ale radost z toho, jaký jsem dobrý předvídač, se nedostavuje.

Na sjezdu SZ se sešlo 270 delegátů zastupujících (v poměru 1:5 nemýlím-li se) víc jak tisíc členů strany. Víc jak tisíc lidí, kterým záleží na budoucnosti přírody okolo nich, na budoucnosti jejich země, na budoucnosti celé planety. Většinou mladých lidí, kteří jsou ochotni se angažovat a snad za svou pravdu i bojovat. Výkvět národa.

Delegáti byli z oné tisícovky vybráni jako ti nejlepší, nejchytřejší, nejlépe informovaní. Lidé s přehledem, lidé soudní, lidé vědomí si souvislostí. Ekologové. Protože zelení, tak jen omezeně ovlivnitelní obklopující je propagandou - jinak by vstoupili do strany s jiným názvem.

Během dvou dnů sjezdu si vyslechli svobodně přednesené mínění některých svých kolegů o americkém radaru v Brdech. Názory diskutujících nebyly nijak omezovány a diskuze trvala dlouho. Potom delegáti o stanovisku strany k radaru svobodně hlasovali. Přijali usnesení, které akceptuje stanovisko předsedy Bursíka a ministra zahraničí Schwarzenberga. Stanovisko, které je založeno na nescelných a irelevantních argumentech, protože radar ať bude kde bude, bude americký a pod americkým velením. To vím i já, byť mé vojenské zkušenosti se omezují na katedru v Motole.

Nestává se často, že by malá skupina obyčejných lidí jedním svým rozhodnutím mohla ovlivnit chod dějin. Delegáti Strany zelených tuto možnost měli. Kdyby zavázali své poslance k prosazování referenda o americké základně, bylo by referendum a nebyla by základna. Protože tak neučinili, nebude referendum a bude základna.

Otázka zní - proč se tak rozhodli? Svým rozhodnutím se postavili do jednoho rohu politického hřiště s lidmi, kteří věří, že demokracie euroatlantické civilizace, založená na globální volné hře ekonomických subjektů, je to pravé řešení pro planetu Zemi.

Zařadili se mezi ty, kteří považují Spojené státy americké za klíčovou zemi v boji za prosazení této dobré demokracie. Mezi ty, kteří souhlasí s tím, že když se kácí les lítají třísky a když se zavádí demokracie v Iráku, stojí to prostě několik desítek nebo stovek tisíc místních životů. Mezi ty, kteří akceptují právo třiset milionů občanů USA rozhodovat silou o osudu a mnohdy i přežití šesti miliard lidí, aniž je kdo může povolát k odpovědnosti. Mezi ty, kteří odmítají, že by nová obranná technologie mohla změnit křehkou rovnováhu sil, nebo si přímo přejí aby tato rovnováha sil byla porušena ve prospěch USA. Mezi ty, kteří věří, že terorismus je největší problém světa a Bin Ladinovi se musí vyhlásit válka, protože ve válce je vše dovoleno.

V českém sporu o americkou základnu jsou síly vyrovnány. Rovnováha je ale zapříčiněna tím, že na straně (nás) odmítačů stojí šedá masa lidí odmítajících vše, co jim přináší byť jen zdání rizika, nebo ohrožuje jejich klid a pohodlí. Mít na své straně tyto pomocníky není žádná výhra.

Naopak zelení delegáti sjezdu jsou aktivní, mají názor, mají ideu, jsou mladí. Rozhodli o tom, že radar bude. Důvod k zamyšlení pro všechny. O čem rozhodnou zítra?